

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 641/2022
16.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Каченкова, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 19/21 од 10.09.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 776/21 од 15.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Каченкова, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 19/21 од 10.09.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 776/21 од 15.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К 19/21 од 10.09.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено на задржавању од 24.03.2016. године до 25.03.2016. године, која казна ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, с тим што не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и одређено је да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да окривљени остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка ВЈТ у Врању плати износ од 34.900,00 динара, а Вишем суду у Врању на име паушала износ од 15.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 776/21 од 15.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Каченков због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од ортужбе јер дело за које је осуђен није кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да кривично дело за које је окривљени осуђен није кривично дело, с обзиром да се у радњама окривљеног не стичу сва битна обележја кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика. По наводима браниоца из чињеничног описа конкретног кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим не произилази битно објективно обележје – релација транзита која би водила мигранте према земљама Европске уније. Овим наводима, бранилац суштински указује да из изреке пресуде не произилази да је окривљени поступао недозвољено, јер омогућавање транзита лицима кроз Републику Србију, што је овде случај, није инкриминисано, а према изреци пресуде релација транзита води према Прихватном центру – кампу за мигранте у Прешеву, који је основан од стране Републике Србије за прихват избеглих илегалних миграната, чије је кретање након пријема у прихватном центру контролисано и ограничено од стране органа власти Републике Србије.

Кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, чини онај ко у намери да себи или другом прибави какву корист, омогућава другом недозвољен прелаз границе Србије или недозвољен боравак или транзит кроз Србију, док је ставом 3. истог члана прописано да ако је дело из става 2. овог члана учињено од стране групе, злоупотребом службеног положаја или на начин којим се угрожава живот или здравље лица чији се недозвољен прелаз границе Србије, боравак или транзит омогућава или је кријумчарен већи број лица казниће се казном затвора од 2 до 12 година.

Наиме, радња извршења предметног кривичног дела (став 2.) састоји се у омогућавању другом да недозвољено пређе границу Србије, омогућавању да недозвољено борави у Србији или омогућавању транзита преко територије Србије, а лице коме се омогућава недозвољени прелаз границе, недозвољени боравак или недозвољени транзит не сме бити држављанин Србије.

Квалификовани облик овог кривичног дела (став 3.) постоји, поред осталог, у случају када је дело из става два учињено тако што је кријумчарен већи број лица, као у конкретном случају, обзиром да је према изреци пресуде окривљени омогућио транзит 22 страна држављанина, миграната из Авганистана, Ирака и Сирије.

Из чињеничног описа радње извршења кривичног дела датог у изреци првостепене пресуде произилази да је окривљени АА, „...са умишљајем и у стању урачунљивости, у намери да себи прибави противправну имовинску корист у неутврђеном износу, кријумчарењем већег броја лица омогућио недозвољен транзит кроз Републику Србију и то 22 страна држављана илегалних миграната држављана Авганистана, Ирака и Сирије....који су илегално ушли у Републику Србију из правца Републике Северне Македоније, без валидних путних исправа за боравак и улазак у Републику Србију, на тај начин што је након њиховог преласка државне границе исте сачекао и преузео крећући се пешице преко с. Миратовац према с. Чукарка, ради даљег одласка према земљама Европске уније, те када је истог дана био у атару с. Чукарка са наведеном групом миграната, није се зауставио на знак полиције, већ је побегао са лица места у правцу с. Миратовац, али је у томе спречен од стране полицијских службеника граничне полиције према Р. Македонији, при чему је био свестан забрањености свог дела и хтео његово извршење“.

Из овако описаних радњи окривљеног АА произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, обзиром да је окривљени оглашен кривим да је у намери да себи прибави противправну имовинску корист, омогућио недозвољен транзит кроз Србију већем броју страних држављана - 22 мигранта из Авганистана, Ирака и Сирије и тако кријумчарио већи број лица.

Стога је, Врховни касациони суд нашао да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, јер дело за које је окривљени оглашен кривим садржи како објективне чињенице које се односе на саме радње извршења окривљеног, тако и субјективне чињенице које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, посебно имајући у виду да релација транзита која би водила мигранте према земљама Европске уније, на коју се позива бранилац, не представља битно обележје кривичног дела у питању и није морала бити означена у изреци пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић